

HOVRÄTTEN FÖR
ÖVRE NORRLAND

rotel 4

DOM
2009-06-18
Umeå

Mål nr
B 251-09

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Gällivare tingsrätts dom 2009-03-19 i mål nr B 655-08, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

1. Kammaråklagaren Ulrika Schönbeck
 2. Kammaråklagaren Anette Ölmbro
- Åklagarkammaren i Luleå, lokala åklagare i Gällivare

Klagande och motparter (Målsägande)

1. Eina Stenvall

2. Per Stenvall

3. Annika Stenvall

Ombud och målsägandebiträde för 1-3: Advokaten Håkan Kjellgren
Box 114
941 23 Piteå

Klagande (Målsägande)

Rickard Svensson

Ombud och målsägandebiträde: Advokaten Håkan Kjellgren

Klagande och motpart (Tilltalad)

Jack TONI Alldén, 571230-9011
Frihetsberövande: Häktad
Ortdrivarvägen 6
982 38 Gällivare

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Leif Silbersky
Box 12706
112 94 Stockholm

SAKEN

Mord m.m.

Dok.Id 37018

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 384	Storgatan 39	090-17 20 00	090-13 88 50	måndag – fredag
901 08 Umeå		E-post: hovratten.ovrenorrland@dom.se		09:00-12:00
				13:00-15:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten fastställer tingsrättens domslut i ansvarsdelen.
2. Hovrätten ändrar tingsrättens dom i fråga om skadestånd i de delar som har överklagats på så sätt att hovrätten förpliktar Toni Alldén att till Rickard Svensson utge skadestånd med 50 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 september 2008 till dess betalning sker.
3. Beslutet om kvarstad ska bestå, dock längst en månad efter det att hovrättens dom har vunnit laga kraft i skadeståndsdelen.
4. Beslagen ska bestå.
5. Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande.
6. Leif Silbersky tillerkänns för försvaret av Toni Alldén i hovrätten ersättning av allmänna medel med 224 975 kr, varav 179 400 kr för arbete, 24 106 kr för tidsspillan och 21 469 kr för utlägg. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 44 995 kr.
7. Håkan Kjellgren tillerkänns för det biträde han lämnat Eina Stenvall, Per Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson i hovrätten ersättning av allmänna medel med sammanlagt 91 152 kr, varav 73 140 kr för arbete, 15 225 kr för tidsspillan och 2 787 kr för utlägg. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 18 230 kr. Ersättningen belöper med en fjärdedel på varje målsägande.
8. Vad som i hovrätten utgått av allmänna medel för försvarare och målsägandebiträde ska stanna på staten.
9. Toni Alldén ska stanna kvar i häkte till dess fängelsestraffet får verkställas.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Toni Alldén har yrkat att hovrätten ogillar åtalet för mord och i stället dömer honom för vållande till annans död och för brott mot griftefrid. Han har vidare yrkat att hovrätten nedsätter skadestånden till Eina Stenvall, Per Stenvall och Annika Stenvall till de av honom vid tingsrätten medgivna beloppen.

Eina Stenvall och Per Stenvall har yrkat att hovrätten förpliktar Toni Alldén att till var och en av dem utge skadestånd för psykiskt lidande jämlikt 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen med 100 000 kr.

Annika Stenvall och Rickard Svensson har yrkat att hovrätten förpliktar Toni Alldén att till var och en av dem utge skadestånd för psykiskt lidande jämlikt 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen med 75 000 kr.

Part har bestritt motparts ändringsyrkande.

Åklagarna har i hovrätten intagit den ståndpunkten att Toni Alldén bör dömas, förutom för mord, även för människorov.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

I hovrätten har ljud- och bildupptagningarna av förhören vid tingsrätten med Toni Alldén, Annika Stenvall, Rickard Svensson, Kurt Väyrynen, David Lindblom, Ingvar Nordström, Jimmy Näckstam, Alvar Niemilä, Juhani Savolainen och rättsläkaren Susan Sprogøe-Jakobsen spelats upp.

Tilläggsförhör har hållits i hovrätten med Toni Alldén, David Lindblom och Kurt Väyrynen. Deras uppgifter sammanfattas nedan.

Därutöver har på åklagarens begäran som nytt vittne i hovrätten hörts Anette Väyrynen, och på Toni Alldéns och åklagarnas begäran har sakkunnigförhör hållits med docenten Peter Krantz. Deras uppgifter sammanfattas också nedan.

Åklagarna har även i hovrätten åberopat ett omfattande skriftlig material, såsom bl.a. undersökningsprotokoll, sakkunnigutlåtanden från Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) samt rapporten avseende den rättsmedicinska obduktionen av Carolin Stenvall.

Hovrätten har inhämtat ett yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd dels över slutsatsen i det rättsmedicinska utlåtandet över obduktionen av Carolin Stenvall att fynden talar för att skottskadan i bröstkorgen har uppkommit före eller i direkt samband med döden, dels – mot bakgrund av vad Susan Sprogøe-Jakobsen uppgav vid tingsrätten – huruvida någon säker slutsats kan dras i det avseendet. Rättsliga rådet har i sin tur inhämtat yttrande från Socialstyrelsens vetenskapliga råd, vilket yttrande avgetts av docenten Peter Krantz, specialist i rättmedicin vid Rättsmedicinalverket i Lund. Socialstyrelsens rättsliga råd har i sitt yttrande till hovrätten förklarat sig dela den uppfattning som kommit till uttryck i Peter Krantz yttrande. Innehållet i Peter Krantz yttrande redovisas nedan i anslutning till sammanfattningen av hans muntliga utsaga i hovrätten.

Toni Alldén: När han, efter att ha knuffat Carolin Stenvall och därefter slängt sop-påsarna, vände sig om låg hon på rygg. Det fanns inget liv i henne och han såg att det kom blod ur hennes mun. Redan då slog den tanken honom att hon var död. Han lade båda händerna under hennes bröstkorg och lyfte in henne i bilen. Det kom i det läget mycket blod ur hennes mun och hon reagerade inte när han lyfte in henne i bilen. Han var övertygad om att hon var död; han har aldrig hanterat en medvetslös person. Inte någon gång under hela den efterföljande bilfärden rörde hon på sig eller gav något ljud ifrån sig. Om han inte hade trott att hon var död hade han nog reagerat på ett annat sätt. Han hade i sådant fall stannat och tittat till henne någon gång. Att han senare sköt henne vid "58:an" berodde på att han var rädd och kände skräck samt på att han var arg på henne eller rättare sagt sur på henne. Hade han inte träffat henne och hade han inte

knuffat henne hade detta aldrig hänt. Han skyllde det inträffade på henne och han kunde inte hantera situationen. Han sköt dock inte i blint raseri.

David Lindblom: Han blev klar med sin kriminalteknikerutbildning våren 2008. Han har varit delaktig i ett antal mordutredningar men detta är den första som han bedrivit själv. – Den första brottsplatsundersökningen på skogsvägen vid ”58:an” gjordes den 30 september 2008. De påträffade tre blodfläckar. De kunde också konstatera att sand hade strötts ut på platsen. De topsade varje blodfäcka och resultatet visade att det var humant blod. Blodfläckarna fanns inom ett område på ca 1,5 x 1 meter. Den uppsvampade kulan påträffades strax utanför detta område. Den ena blodfläcken (nr 1) var ca 25 cm i diameter och 2-2,5 cm djup. Fläcken hade en väl avgränsad kant. Mellan denna blodfläck och nästa blodfläck (nr 2) fanns två separata fläckar, från något som droppat fritt fallande. Det är teoretiskt möjligt att Carolin Stenvall låg på marken när hon blev skjuten i ryggen men i så fall måste emellertid kulan först ha träffat marken innan den träffade henne i ryggen. Enligt hans uppfattning levde Carolin Stenvall när hon blev skjuten. Det är möjligt att makarna Väyrynen uppfattade blodfläckarna nr 2 och nr 3 som en enda stor blodfläck.

Kurt Väyrynen: När de färdades längs vägen vid ”58:an” under lördagen den 13 september 2008 sade hans hustru till honom att stanna bilen. När hon gjorde det befann sig bilen kanske 6-7 meter från blodfläcken. Blodfläcken var 40-45 cm i diameter och större än ett A4-format. Blodet var inte levrat. Han uppskattar att det var två liter blod. Utanför blodfläcken låg två hjärnhalvor. Varje del var 10-15 cm lång och kanske 5 cm bred. Skälet till att han tidigare använt sig av uttrycket ”biologiskt material” är att han blev ombedd av en tv-journalist att inte använd ordet ”hjärnhalvor”. Han har jobbat med ombyggnationer på ett slakteri och sett djurhjärnor massor av gånger, så han vet hur en hjärna ser ut. Han kunde dock vid det aktuella tillfället inte avgöra om hjärnan kom från en människa eller från ett djur. Han och hustrun åkte till platsen även söndagen den 14 september 2008. Blodfläcken såg då ut som en oljefläck och hjärnhalvorna var borta.

Anette Väyrynen: När hon och maken färdades sakta längs vägen vid "58:an" bad hon honom stanna bilen eftersom det fanns något på vägen. Hon upptäckte det kanske 5 meter innan de stannade. Det var en stor blodpöl, 40-45 cm i diameter. Blodet var mörkt och levrat i mitten, och tunnare och ljusare i kanten. På sidan om låg två bitar från en hjärna. Bitarna var platta och 10 x 15 cm stora. De hade vindlingar och var vitbeiga till färgen. Hon trodde att det kom från något djur. Hon har sett bilder på hjärnor på tv och tyckte att de aktuella fynden såg ut på det sättet. Hon och maken undersökte området runtomkring för att se om det låg någon tjuvskjuten ren i närheten men de hittade ingenting. De åkte till platsen även på söndag morgon. Blodpölen var då svart eller mörk. Det var som om blodet hade sugits ned i vägbanan. Hjärnbitarna var borta. Under måndagen kontaktade de polisen och anmälde att de hade sett en blodpöl och grejer vid sidan om. De hade problem med ordvalet inför journalisterna. En journalist som de talade med sa att de inte fick säga att det var "hjärnhalvor" som de hade sett. De var således tvungna att "omskrivna" vad det var de hade sett.

Peter Krantz har i sitt yttrande till Socialstyrelsens rättsliga råd uttalat bl.a. följande.

"Beträffande skottskadan på bålen kan sägas att jag helt delar den bedömning som framgår av utlåtandet, nämligen att skottriktningen varit bakifrån – framåt, det vill säga att skadan på det vänstra nionde revbenet motsvarar platsen för projektilens ingång och såret på bukens övre högra del motsvarar dess utgång. Fyndet av ett projektilfragment i anslutning till det senare såret talar entydigt för detta, men är också ett uttryck för att projektilen deformerats, vilket är av betydelse.

Av domen från Gällivare tingsrätt framgår att detta metallfragment har en sammansättning överensstämmande med ammunition funnen i den misstänktes vapenskåp och oaktat att den på skogsvägen vid "58:an" påträffade "uppsvampade" gevärskulan ej med säkerhet kunnat bindas till Toni Alldéns jaktvapen, ett gevär av märket Ruger kaliber 30-06 förefaller det mig mycket sannolikt att de två skottskadorna åstadkommits med ett vapen av detta slag, d.v.s. jaktammunition – halvmantlade projektiler – avlossade från en älgstudsare. [...]

Ovanstående skademekanismer kan förklara de mycket omfattande skadorna på skallen, men är också förklaringen till att det kan förväntas betydande blödning i underhudsfettvävnaden runt utgångsöppningen för en sådan projektil. I obduktionsprotokollet anges under punkt 46 att det runt defekten i huden på bukens övre högra del ses röd-bruna blodutådringar i underhudsfettet inom ett runt område med en diameter av 10 cm. Området är diffust avgränsat. Denna observation är väsentlig för vidare bedömning av när skottskadan inträffat i förhållande till tiden för döds-

fallet. En bedömning av detta slag göres med självklarhet bäst i samband med undersökningen, men även fotografi av nämnda blodutådring ger möjlighet till bedömning. Jag finner ingen anledning att ha annan uppfattning än den protokollet ger uttryck för, nämligen att detta är en äkta blödning.

Det finns ingenting i denna skadas utseende som talar emot att skadan uppkommit medan Carolin Stenvall var i livet eller i direkt samband med döden.

Om Carolin Stenvall hade avlidit i anslutning till det först uppgivna våldet, ca kl. 16.00, hade det förflutit ca sju timmar till ett vittne hörde skottlossning i anslutning till platsen "58:an". Även om cirkulationen hade upphört många timmar tidigare anser jag inte att det helt kan uteslutas att denna underhudsblödning skulle kunna uppstå om den döda kroppen blev skjuten genom bålen vid den senare tidpunkten och därefter under ytterligare några timmars tid blev liggande med bålens framsida nedåt. Jag instämmer således i utlåtandets formulering 'att fynden talar för att skottskadan i bröstkorgen uppkommit före eller i samband med döden', men anser mig inte kunna instämma i att jag 'är helt säker på att Caroline Stenvall levde när hon sköts i ryggen' såsom förhöret med rättsläkaren Susan Sprogöe-Jakobsen sammanfattas i tingsrättens dom sid 35.

I detta sammanhang måste dock även tas hänsyn till observationen av den betydande blodfläck som iakttogs på den plats där den 'uppsvampade' projektilen anträffades. Under förutsättning att denna observation är riktig finner jag det helt osannolikt att så stor blodvolym skulle lämna kroppen till följd av en skottskada åsamkad en död kropp ca sju timmar efter dödsfallet. Det skulle däremot kunna vara så att skottskadan åsamkats, flera timmar förflöt, varefter den döda kroppen kom att hamna i ett sådant läge att blod som ansamlats i kroppens inre håligheter rann ut. Detta alternativ förutsätter dock att skottskadan uppkom 'före eller i samband med döden'. Den andra förklaringen är att en eller båda skottskadorna tillfogades henne på den aktuella platsen 'före eller i samband med döden'. Oavsett vilket alternativ som bedömes sannolikt talar observationen av den stora blodansamlingen starkt för att någon av eller båda skottskadorna tillfogats henne medan hon var i livet. Fyndet av blodutådringen runt utgångsöppningen på bukens övre högra del ger ytterligare stöd för denna bedömning vad beträffar skottskada på bålen. Jag anser av ovanstående skäl det i det närmaste kan uteslutas att båda skottskadorna tillfogats henne flera timmar efter döden."

Peter Krantz: Medicinskt sett är en människa död när hjärnan är död. De primära dödstecknen kontrolleras genom elektrisk mätning eller röntgen av hjärnans funktion. De sekundära tecknen är de klassiska hjärtdödstecknen, dvs. ingen cirkulation och ingen puls. Om man assisterar andningen genom intensivvård kan en hjärndöd person ha bibehållen cirkulation upp till några få dygn. Om andningen däremot inte stöttas och hjärnan är död slutar personen att andas inom loppet av någon minut. – En person kan blöda ur ett sår under den närmaste minuten eller kanske två minuterna efter

döden. Om någon varit död några timmar kan det komma en liten mängd blod, i storleksordningen blodstänk, ur ett sår. Det finns inte någon studie rörande detta. Det handlar dock om enstaka milliliter och en kvalificerad gissning från hans sida är att det kan röra sig om 10 milliliter eller något sådant, vilket skulle ge en blodfläck på någon centimeter. Om någon som är död skjuts i bröstet med ett "genomskott" följer det med en del blod och vävnadsrester med projektilen. Detsamma gäller vid skott mot huvudet. Det rör sig dock inte om särskilt stora mängder blod; enligt hans uppfattning blir det inte en stor blodfläck. – Vad gäller hans bedömning beträffande frågan om Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten i ryggen, måste beaktas att kroppen var i dåligt skick vid undersökningen och att han själv inte har sett kroppen, vilket försvårar bedömningen. Han finner det dock osannolikt att Carolin Stenvall var död när hon blev skjuten i ryggen. Han kan emellertid inte helt utesluta att söndertrasad vävnad, om den blir liggande nedåt i inte alltför många timmar efter döden, kan förete en liknande blodutådring som den som fanns på Carolin Stenvalls buk. Han finner det således osannolikt men möjligt att Carolin Stenvall var död när hon blev skjuten i ryggen. Om kroppen däremot inte legat nedåt utan i stället legat på den vänstra sidan i tiden efter påskjutningen [Toni Alldén har i samband med rekonstruktionen av händelseförloppet beskrivit att Carolin Stenvall kom att ligga på sin vänstra sida i bagageutrymmet i bilen han efter det att han hade skjutit henne] minskar "risken" för att det är fråga om en "efter-döden"-blödning i bröstkorgen, och han skulle i sådant fall vara mer säker i sin uppfattning att hon var i livet när hon sköts i ryggen. – Uppgiften i tingsrättens dom om observationen av en betydande blodfläck på skogsvägen är viktig för hans bedömning av om Carolin Stenvall var vid liv eller inte när hon träffades av skotten. Om uppgiften om blodansamlingen är korrekt kommer han – om än på delvis annan grund – till samma slutsats som Susan Sprogøe-Jakobsen. Hans resonemang om att något av skotten avlossades när hon var vid liv faller om den observationen inte är riktig. Hans resonemang bygger således på att det fanns en betydande blodfläck på skogsvägen och att blodfläcken kom från Carolin Stenvall. Om blodfläcken inte kan "säkerställas" kvarstår i allt fall hans bedömning att fynden talar för att Carolin Stenvall levde när hon sköts i ryggen. – Vad gäller uppgiften om att vittnen sett "hjärnhalvor" vid blodansamlingen på skogsvägen, så avviker hjärnvävnad så mycket från annan vävnad att han tror att vittnena kan definiera hjärnvävnad; däremot tror han inte att en amatör

kan se skillnad på djur- och människohjärna. Om uppgiften om iakttagelse av hjärnvävnad är riktigt talar detta starkt för att det skottet som då kommit har gått genom huvudet, och en förutsättning för att ett skott genom huvudet ska ge en sådan stor blodansamling som vittnena påstår ha iakttagit är att personen varit i livet när det skett. Effekten av ett klass 1-vapen är enorm när kulan träffar vävnad. Det kan närmast beskrivas som en explosion. Vid ett skott genom huvudet öppnar huvudet sig åt utgångsriktningen till och hjärnsubstans åker ut. De hjärndelar som åker ut kan vara förhållandevis intakta, det kan alltså åka iväg stora bitar av hjärnan. – Efter närmare genomläsning och efter att ha tagit del av Susan Sprogøe-Jakobsens utsaga vid tingsrätten är det numera hans uppfattning att samtliga beskrivna skador på huvudet, dvs. även skadorna på första halskotan och underkäksbenet, mycket väl kan vara hänförliga till skottskadan i huvudet.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

SKULD- OCH RUBRICERINGSFRÅGOR

Av utredningen framgår att Carolin Stenvall anmäldes försvunnen på förmiddagen den 13 september 2008, att hennes bil påträffades parkerad och låst vid rastplatsen Stenbron senare samma dag och att hennes kropp påträffades vid Edeforsvägen den 22 oktober 2008.

Toni Alldén har erkänt att han orsakat Carolin Stenvalls död den 12 september 2008.

Inget har framkommit som tyder på att Toni Alldén och Carolin Stenvall kände varandra och inte heller på att någon annan person än Toni Alldén skulle vara inblandad i Carolin Stenvalls försvinnande och död. Hovrätten anser att det kan – och redan inledningsvis också bör – slås fast att Toni Alldén ensam är ansvarig för hennes död och för den efterföljande hanteringen av hennes kropp.

Toni Alldén är åtalad för mord på Carolin Stenvall, innebärande att han *uppsåtligen* dödat henne. Toni Alldén har gjort gällande att han genom att knuffa henne vid

rastplatsen vid Stenbron av *oaktsamhet* orsakat hennes död. Han har erkänt att han flera timmar senare skjutit Carolin Stenvall på skogsbilvägen vid "58:an" men att han i det läget trott och utgått från att hon redan var död.

Ansvar för mord förutsätter att någon som är i livet berövas livet. En person som redan är död kan således inte mördas.

Enligt gärningsbeskrivningen har Toni Alldén på skogsbilvägen vid "58:an" uppsåtligen berövat Carolin Stenvall livet genom att skjuta henne i ryggen och i huvudet samt tillfoga henne upprepat mycket kraftigt våld mot huvudet och den första halskotan.

En förutsättning för att Toni Alldén ska kunna dömas för mord är att hovrätten finner det utrett att han bragt Carolin Stenvall om livet på det sätt som åklagarna angett i sin gärningsbeskrivning. Om Carolin Stenvall redan var död när våldet på skogsbilvägen vid "58:an" utövades mot henne, eller det inte kan uteslutas att hon var det, kan Toni Alldén således inte dömas för mord. Om hovrätten i likhet med tingsrätten finner det klarlagt att Carolin Stenvall levde i det skedet krävs därutöver att hovrätten också finner det utrett att Toni Alldén visste att hon levde eller att han i vart fall var likgiltig för om hon gjorde det eller inte.

Hovrätten, som tagit del av förhöret med Toni Alldén vid tingsrätten, delar tingsrättens uppfattning att Toni Alldén varit oprecis och undanlidande i sina uppgifter och att han ofta förklarat sig inte minnas när han pressats på detaljer. Toni Alldéns berättelse framstår dessutom i sig som märklig, ologisk och svårförståelig. Trots den omfattande utredning som lades fram inför tingsrätten kvarstod ett antal frågor obesvarade. Det kan knappast påstås att bilden i alla delar har klarnat i hovrätten.

Stenbron

Var och på vilket sätt Toni Alldén kom i kontakt med Carolin Stenvall den 12 september 2008 är det bara han som vet.

Toni Alldén har berättat att han på eftermiddagen den 12 september 2008 lämnade sin stuga i Mäntyvaara och att han stannade vid rastplatsen vid Stenbron för att kasta sopor. Han har uppgett att han nog var arg och irriterad på grund av att hans verktyg tidigare hade krånglat i stugan. Han har berättat att Carolin Stenvall plötsligt kom fram till honom på rastplatsen vid Stenbron och ifrågasatte hans körsätt. Han har dock inte närmare kunnat redogöra för vad som sades mellan dem, vilket framstår som anmärkningsvärt. Vidare har Toni Alldén berättat att han knuffade Carolin Stenvall och att hon därefter låg livlös på rygg på marken mellan hans bil och släpvagn samt att hon blödde ur munnen; något blod från Carolin Stenvall har emellertid inte påträffats på rastplatsen och – såvitt framkommit – inte heller på draganordningen till hans släpvagn. Toni Alldén har vidare uppgett att han därefter lade in den då – som han påstått – livlösa Carolin Stenvall i bilen och körde därifrån.

Det finns anledning att ifrågasätta riktigheten av Toni Alldéns berättelse om mötet med Carolin Stenvall. Om det gått till som Toni Alldén uppgett borde han rimligen ha sett till att Carolin Stenvall kom under läkarvård i stället för att lasta in henne i bilen och köra iväg. Genom hans uppgifter i förening med den övriga utredningen är det – som närmare redogörs för i det följande – emellertid klarlagt att Carolin Stenvall ett antal timmar senare kom att befinna sig på skogsbilvägen vid ”58:an”. Inget talar för att hon följde med dit frivilligt och någon utredning som helt vederlägger Toni Alldéns uppgifter om var och på vilket sätt han kom i kontakt med Carolin Stenvall och vad som utspelade sig när de möttes har inte lagts fram.

Skogsbilvägen vid ”58:an”

Toni Alldén har berättat att han ett antal timmar efter mötet med Carolin Stenvall kom till skogsbilvägen vid ”58:an”, sydost om Hakkas, där han lyfte ut Carolin Stenvall ur bilen och lade henne på vägen, varefter han sköt henne.

Sand från skogsbilvägen har undersökts. I sanden har påvisats blod. Resultatet av undersökningen av blodet talar med visshet för att blodet/DNA:t kommer från Carolin

Stenvall. I anslutning till den plats där blod från Carolin Stenvall hittats har även en gevärskula påträffats nedborrad i vägen.

Toni Alldén har uppgett att han bara minns att han avlossade ett skott mot Carolin Stenvall. Det är emellertid genom den rättsmedicinska utredningen i förening med resultaten av de kriminaltekniska undersökningarna klarlagt att Carolin Stenvall skjutits både i huvudet och i ryggen.

Tingsrätten har ansett att det framstår som något osäkert om båda skotten avlossats på samma plats. Juhani Savolainen, som är boende i Hakkas, har uppgett att han sent på kvällen den 12 september 2008 hörde två skott från sydost. Den 29 oktober 2008 skickade han ett mejl till polisen i vilket han redogjorde för vad han hade hört. När Juhani Savolainen skickade sitt mejl till polisen var det inte känt ens för rättsläkaren att Carolin Stenvall hade skjutits med två skott. Det finns inte anledning att ifrågasätta riktigheten av Juhani Savolainens uppgifter. Toni Alldén har heller inte berättat om att han skulle ha skjutit Carolin Stenvall på ytterligare en plats. Hovrätten finner att det med tillräcklig grad av säkerhet får anses utrett att båda skotten mot Carolin Stenvall avlossades på skogsbilvägen vid "58:an" sent på kvällen den 12 september 2008, även om bara en av kulorna har återfunnits.

Under den gevärskula som påträffats på skogsbilvägen invid en fläck blod som bevisligen kommer från Carolin Stenvall har påträffats hårstrå. Enligt SKL har inget av hårstråna varit lämpat för DNA-analys. Det kan dock uteslutas att hårstråna kommer från någon annan person än Carolin Stenvall. Hovrätten anser att det kan hållas för visst att den påträffade kulan är identisk med den kula som träffade Carolin Stenvalls huvud.

Enligt Toni Alldéns beskrivning vid rekonstruktionen, vilken dokumenterats genom fotografier, lade han henne på vägen så att hon kom att ligga på sin vänstra sida, med ansiktet vänt mot bilen. Han har berättat att han därefter hämtade geväret från bilen, satte sig på vägen bakom henne, övervägde att skjuta sig själv men siktade i stället mot hennes huvud och avlossade ett skott. I det läget ska hon således ha legat på sidan med

sin rygg vänd mot honom. Utifrån Toni Alldéns beskrivning hur hon låg borde skottet i huvudet ha träffat Carolin Stenvalls bakhuvud men genom den rättsmedicinska utredningen får det anses klarlagt att skottet gått in bakom det högra örat och ut på den motsatta sidan av huvudet.

Av David Lindbloms uppgifter i förening med protokoll över brottsplatsundersökning framgår att den påträffade kulan satt nedborrad i vägen med en vinkel på ca 45 grader. Det framstår för hovrätten som uteslutet att Toni Alldén skulle ha suttit ned på vägen när han avlossade skottet mot Carolin Stenvalls huvud. I stället talar skottvinkeln starkt för att han stått upp när han avlossade skottet.

Makarna Väyrynen har berättat att de på förmiddagen den 13 september 2008 uppmärksammade en stor blodpöl på skogsbilvägen vid "58:an". Båda har uppskattat blodfläckens storlek till 40-45 cm i diameter. När den första brottsplatsundersökningen gjordes den 30 september 2008 konstaterades det att det fanns tre blodfläckar på platsen och att sand hade strötts ut på vägen. David Lindblom har uppgett att en av blodfläckarna var 25 cm i diameter och hade ett djup ned i vägbanan på 2 cm. Blodet från de tre blodfläckarna har undersökts. Resultatet har visat att det är fråga om humant blod och att i vart fall blodet i den ena fläcken kommer från Carolin Stenvall. Hovrätten finner att det kan hållas för visst att samtliga tre blodfläckar härrör från henne.

Makarna Väyrynen har samstämmt berättat att de såg hjärnvävnad vid sidan om blodpölen. De har tämligen ingående beskrivit vad de såg. Det finns ingen som helst anledning att ifrågasätta riktigheten av deras uppgifter. I sammanhanget måste beaktas att Toni Alldén har erkänt att han skjutit Carolin Stenvall i huvudet på den här skogsbilvägen. Det måste därmed anses klarlagt att den blodpöl som makarna Väyrynen såg härrör från det skott som Toni Alldén avlossade mot Carolin Stenvalls huvud.

Peter Krantz har förklarat att en förutsättning för att ett skott genom huvudet ska ge en sådan stor blodansamling som makarna Väyrynen berättat om är att personen varit i livet när skottet avlossades. Av hans utsaga framgår att om en redan död person skjuts i huvudet uppstår endast en mindre blödning. Hovrätten saknar skäl att ifrågasätta hans

uppgifter. Makarna Väyrynen har sett enbart en blodpöl medan det vid den kriminaltekniska undersökningen har dokumenterats tre blodfläckar. Det är oklart varför makarna Väyrynen inte uppmärksammade två av blodfläckarna. Under alla förhållanden står det för hovrätten helt klart att det var en tämligen stor blodpöl som makarna Väyrynen såg. Detta talar med styrka för att Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten i huvudet.

När det gäller det skott som träffade Carolin Stenvall i ryggen anser hovrätten med hänsyn till skottvinkeln samt till att kulan från det skottet inte har påträffats och att kulan inte förefaller ha avsatt något spår i vägbanan eller på Toni Alldéns bil, att det måste anses uteslutet att Carolin Stenvall skulle ha legat ned när det skottet träffade henne. Detta medför också att skottet mot ryggen måste ha avlossats före skottet mot huvudet. Vid sådan förhållande är det uppenbart att Carolin Stenvall var vid liv när hon sköts i ryggen. Toni Alldéns uppgift att han trodde att hon redan var död när han sköt henne – ett i sig helt orimligt handlande – är alltså vederlagd.

Hovrätten finner således att det är det ställt utom rimligt tvivel att Carolin Stenvall var i livet när Toni Alldén sköt henne på skogsbilvägen vid "58:an" den 12 september 2008.

Peter Krantz har uppgett att enligt hans bedömning kan samtliga beskrivna skador på Carolin Stenvalls huvud, dvs. även skadorna på första halskotan och underkäksbenet, mycket väl ha uppkommit av skottet mot i huvudet. Hovrätten finner mot bakgrund av detta att det inte kan anses visat i målet att Toni Alldén, förutom att ha skjutit henne, utövat något ytterligare våld mot Carolin Stenvall på sätt som påstås i gärningsbeskrivningens andra stycke.

I enlighet med det ovanstående ska Toni Alldén således dömas för att uppsåtligt ha berövat Carolin Stenvall livet genom att skjuta henne i ryggen och i huvudet på skogsbilvägen vid "58:an" den 12 september 2008.

Efterföljande händelser

Genom Toni Alldéns egna uppgifter i förening med de kriminaltekniska och rättsmedicinska utredningarna finner hovrätten i likhet med tingsrätten att det är utrett att Toni Alldén efter att ha skjutit Carolin Stenvall flyttat hennes kropp till Stenålderboplatsen, där han bränt kroppen, och därifrån en tid senare till Edeforsvägen. Såsom tingsrätten funnit har han därigenom obehörigen flyttat kroppen och behandlat den skymfligt.

Brottsrubricering

Toni Alldén har fört den för honom helt främmande Carolin Stenvall till en skogsbilväg och där sent på kvällen skjutit henne i ryggen och i huvudet. Han har därefter, i avsikt att dölja brottet, flyttat kroppen och behandlat den skymfligt. Brottet kan under inga förhållanden bedömas som mindre grovt. Hovrätten delar således tingsrättens bedömning att Toni Alldén ska dömas för mord.

Gärningsbeskrivningen innefattar även påstående om bortförande av Carolin Stenvall samt brott mot griftefrid. Det är oklart vilken avsikt Toni Alldén hade i det läget när han förde bort Carolin Stenvall i sin bil sedan han hade mött henne. Han kan därför inte dömas för människorov. Vad gäller olaga frihetsberövande och brott mot griftefrid saknas det i förevarande fall anledning att döma särskilt för de brotten.

PÅFÖLJD

Som tingsrätten anført är påföljden för mord fängelse tio år eller på livstid. Hovrätten ansluter sig helt till tingsrättens bedömning i påföljdsdelen. Även hovrätten finner således att Toni Alldén ska dömas för mord till fängelse på livstid.

SKADESTÅND

Eina Stenvalls och Per Stenvalls skadeståndstalan

Eina Stenvall och Per Stenvall har yrkat skadestånd för psykiskt lidande med 100 000 kr vardera. Toni Alldén har vid den utgång målet fått även i hovrätten medgett att utge 50 000 kr till dem vardera.

Med hänsyn till omständigheterna kring brotten, den förhållandevis utdragna rättsprocessen och den stora uppmärksamhet som målet fått i media framstår det som uppenbart att den s.k. läkningsprocessen för Carolin Stenvalls föräldrar kommer att ta lång tid. Hovrätten delar tingsrättens bedömning att ersättningen för psykiskt lidande bör sättas högre än schablonbeloppet. Tillräckliga skäl för att bestämma ett högre belopp än 75 000 kr finns dock inte. Tingsrättens dom såvitt gäller skadestånden till Eina Stenvall och Per Stenvall ska därför fastställas.

Annika Stenvalls och Rickard Svenssons skadeståndstalan

Annika Stenvall och Rickard Svensson har yrkat skadestånd med 75 000 kr vardera för psykiskt lidande. Toni Alldén har bestritt att det skulle föreligga någon skadeståndsskyldighet för honom gentemot dem. Han har dock vitsordat 30 000 kr som skäligt belopp i och för sig om han döms för uppsåtligt dödande. Han har medgett att under alla förhållanden utge 20 000 kr "ex gratia" till var och en av dem.

Carolin Stenvall och Annika Stenvall hade visserligen inte etablerad hushållsgemenskap. Hovrätten ansluter sig emellertid till tingsrättens bedömning att Annika Stenvall får anses ha stått Carolin Stenvall särskilt nära och att Toni Alldén därför är skadeståndsskyldig gentemot henne. Hovrätten delar tingsrättens bedömning att ersättningen för psykiskt lidande bör bestämmas till 50 000 kr. Tingsrättens dom ska således stå fast även i denna del.

När det gäller Rickard Svensson hade han och Carolin Stenvall vid tiden för hennes död sällskapat med varandra i 1,5 år. De hade i stort sett daglig kontakt och träffades när tillfälle gavs. De bodde av olika skäl ännu inte tillsammans. Av Rickard Svenssons uppgifter framgår dock att de planerade för en framtid tillsammans, något som troligen hade blivit verklighet om Carolin Stenvall inte hade blivit mördad. Det kan i sammanhanget heller inte bortses från det förhållandet att det var Rickard Svensson som anmälde Carolin Stenvall försvunnen. Det anförda ger sammantaget vid handen att Rickard Svensson måste anses ha stått Carolin Stenvall "särskilt nära" i den mening som avses i 5 kap. 2 § första stycket 3 skadeståndslagen. Toni Alldén är därför skadeståndsskyldig även gentemot honom. Ersättningen för psykiskt lidande bör bestämmas till 50 000 kr jämte ränta.

ÖVRIGA FRÅGOR

Tingsrättens beslut om kvarstad ska bestå, dock längst en månad efter det att hovrättens dom i skadeståndsdelen har vunnit laga kraft.

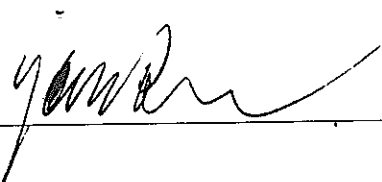
Håkan Kjellgren har yrkat ersättning i egenskap av målsägandebiträde bl.a. för 53 timmars arbete i hovrätten. Den begärda ersättningen är skälig.

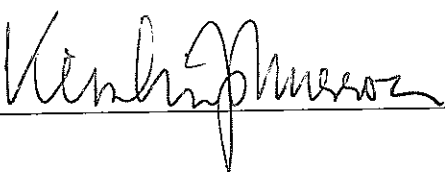
Leif Silbersky har yrkat ersättning för bl.a. 130 timmars arbete. Med hänsyn till målets karaktär och omfattning samt till att Leif Silbersky förordnades till försvarare först efter det att tingsrättens dom meddelades är den begärda ersättningen skälig.

Eftersom det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas och då det med hänsyn till det utdömda fängelsestraffet finns risk för att Toni Alldén undandrar sig straffet ska han stanna kvar i häkte till dess fängelsestraffet får verkställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast torsdagen den 16 juli 2009

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Kjell Persson, hovrättsrådet Kristina Johnsson (referent) och f.d. hovrättsrådet Gunnar Sjöblom samt nämndemännen Dan Ankarholm och Lisa Edfast. Enhälligt.